تو خود نیم نظر حال جمله بشناسی بماهتاب چه حاجت شب تجلی چون رای تو آگهست از سر همه مستغنیم از قصه دلها گفتن
فلو کان خاف منک خالی شرحتها لتخبرنا بالصنیعة والبخل ولکن احوالی کما قد عرفتها ضمیرک یغنینی عن الکتب والرسل
چون رای تو آگهست حاجت نبود کاحوال بشرح عرضه آرد چاکر وان قمیصا خیط من نسج تسعة وعشرین حرفا من معالیک قاصر
الشوق لا آخذ فی شرحه لانه اکثر من ان یقال کوته کنم آن قصه که بس مشکل بود دارنده نامه نیز مستعجل بود

الباب ۳ فیما یکتب علی العنوان یا کتابی اذا وصلت الیه فبحق الوداد قبل یدیه
یا کتابی اذا وصلت الیه قبل الارض ثم قبل یدیه چون بدان حضرت شریف رسی دست بوسش بس از زمین بوسش
من الخادم المشتاق عبد عبیده الی الحضرة العلیا دام ظلاله بدان امید که داری بفضل یزدانی که چون بدست گرفتی تمام برخوانی
انت الرسول عنی لکننی اقول یا لیتنی اتخذت سبیلا مع الرسول گر از طالع خویش خشنودی رساننده نامه من بودی
رسی از عزت قدرت نیاره که القاب بر عنوان نویسد چون بدان حضرت شریف رسی روی بر خاک بندگی برسان
قبل انامله فلسن انامله لکنهن مفاتح الارزاق

الباب ۴ فی الدعا قال الله ادعونی استجب لکم
وقال تعالی ادعوا ربکم تضرعا وخفیة وقال النبی علیه السلام ان الله حیی کریم یستحیی اذا رفع العبد الیه یده ان یردهما
صفرا حتی یضع فیهما خیرا وقال لا تعجزوا عن الدعاء فانه لن یهلک مع الدعاء احد وقال سلوا الله من فضله
فانه یحب ان یسال وافضل العبادة انتظار الفرج وقال ارفعوا هذه الایدی قبل ان یغل بالاغلال وقال
اذا دعا احدکم فلیعظم الرغبة فان الله تعالی لا یتعاظمه شیء وقال ادعوا الله وانتم موقنون بالاجابة واعلموا ان الله
عز وجل لا یستجیب الدعاء من قلب غافل قال علی رضی الله عنه اتقوا مجانیق الضعفاء یعنی الدعا وقال من قرع
باب الله لا یخیب وقال اذا اراد احدکم الحاجة فلیبکر فی طلبها یوم الخمیس ولیقرا اذا خرج من منزله آخر
سورة آل عمران وآیة الکرسی وانا انزلناه وام الکتاب فان فیها حوائج الدنیا والآخرة النظم
اطال الله اعمار المعالی وذاک بان یطول لک البقاء وما برحت الیک بشبر کف بضاعته ثناء او دعاء
الله جارک ظاعنا ومقیما وکفاک نصرک حادثا ومقیما ترا برغم عدو عمر باد چندانی که روزگار نماند تو همچنان مانی
چون روز مراد و خرمی شبهنگام بر حسب ارادت گذران باد مدام اران الله وجهک کل یوم صباحا للتیمن والسرور
دام فی دولة واقبال حرس الله ظله العالی روزت همه خوش باد بدوران زمان شبهنگامت بخیر و خوبی گذران
روزها جمله جان فروزت باد همه شبها بسان روزت باد همه شبهات کامرانی باد مطلع صبح شادمانی باد
شبت از دور بیرزال سپهر روز برنایی و جوانی باد رواحت صباح سعادات باد بکام تو اوقات و ساعات باد
دلت ای صد هزار جانت فدا با تجان زندگیت خرم باد بوسه که آفتاب نعل سمند تو باد نورده آفتاب بخت بلند تو باد
دل سپهر همیشه پر از هوای تو باد بقای جمله جهان را سبب بقای تو باد باد بیدار دولت تو و خود کی بود خفته بخت بیداران
در شهر دل مباد کان دام تو نیست بی بال به آن مرغ که در دام تو نیست الناس کلهم فی کل حادثة فداء نعلک ان زلت بک القدم
هزار سال نگویم بقای عمر تو باد که آن مبالغه دانم ز عقل نشماری همین سعادت و اقبال در تزاید باد که حق گذاری و ناحق کسی نیازاری
لا زلت للمجد المؤثل کعبة ما غردت فوق الغصون طیور فلا زالت صعودک فی صعود ولا زالت عداتک فی اطراح
لا زلت تامر والافلاک طایعة بما تسیر به والدهر موتمر حللت من المجد اعلی مکان وبلغک الله اقصی الامانی
وهذا دعاء قد تلقاه ربنا بحسن قبول قبل ان یرفع الصوت طناب عمر تان اندر سلامت بهم پیوسته باد اثاثا قیامت
دامت لک الدنیا وانت نعیمها ما لاح برق بالفضاء او مضا لا زلت تحکم والقضاء مساعد والدهر ممتثل وربک راضی
فالله اسال ان یزیدک رفعة ان کان فوقک للعلاء مزیدا وجود مهر بخواهد دوام دولت تو اسیر باد بزندان ساکنان عدم

اورکارت همه خوش باد بسان نوروز همه اوقات جوانی خوش و خرم شب و روز دعای جان تو از دل سحرگهان گویم که آن زمان نبود در ره دعا پرده
پر غمت باد اگر دل دارم بر دلم باد اگر غمی دارم طناب عمر تو چندان کشیده باد که گردد بساط ذکر جمیلت بهر دیار ممهد
ما بود خامه بتایید قضا فتح مکار باد در ملک ظفر تیغ تو فرمان فرمای الله اسال ان یزیدک رفعة مادام یوجد موضع بمزید
حتی اذا بلغ المزید تناهیا القی المراسی فی قرار خلود لا یرحم الله امرا لم یقل عند دعایی لک آمینا
تا هست چار ارکان یکدم زدن مبادت آن هر چهار حیرت خالی ازین چهار حیرت طبع از نشاط عشرت دست از شراب کاکون گوش از سماع مطرب چشم از جمال یارت
هر جا روی و آیی همراه تو سعادت هر جا مقام سازی اقبال یار غارت تا وقت حشر نشر معالیش منتشر تا روز نشر دولت عالیش پایدار
بقیت بقاء لا یزال فانما بقاؤک حسن للزمان وطیب ولا کان للمکروه نحوک مذهب ولا لصروف الدهر منک نصیب
ابق فی نعمة بقاء الدهور نافذ الامر فی جمیع الامور لک الاقبال عاما بعد عام ندیم فی المسیر وفی المقام
زاشک دیده بدخواه تو سپید چو قار ز رشک روز بداندیش تو سیاه چو قیر گرفته موی ز دنیا برون کشیده اجل حسود جاه ترا همچو موی از خمیر
همیشه تا که بود باد و خاک و آتش و آب قوام عالم کون و فساد را در خور بقات بادا چون خاک و باد و آتش و آب ندیم بخت و قرین دولت و معین داور
همیشه تا که بود نعت زلف در ابیات همیشه تا که بود وصف خال در امثال سری که از تو بیخود بریده باد چو زلف دلی که از تو بگردد سیاه باد چو خال
تا بود اندر مثل کالیاس احدی الراحتین بادی اندر راحتی کانرا نباشد بیم یاس هر آرزو که در دل پاک تو بگذرد هم در زمان نهاده ترا چرخ در کنار
قبای مدت دوران تو بدان قد باد که دامنش بدرازی رسد بروز معاد نفاذ امر تو در مملکت جنان بادا که آب حکم بر اجرام آسمان تازی
جنان بکام تو باد افلاک که هر روزی ترا ز گردش او دولتی دگر باشد سپهر سست کمان تا ابد مطیع تو باد اگر چه عالم تو هست سست پیمانی
حسود جاه تو باد اندیم محنت و رنج ولی قدر تو باد اغریق نعمت و ناز ز تاب آتش محنت چو عود سوخته باد دلی که با تو بود آبنوس وار دو رنگ
در سرای تو باد ابنا خلق و مباد که هیچ بی تو این سرای بی در و بام آن زمانی که در ثنای تو نیست لال همچون زبان سوسن باد
در جهان هر که بر مراد تو نیست از جهان بی مراد چون من باد حسود دشمن جاه تو چون تنوری باد که لحظه لحظه برآرد از و زمانه زوال
چو کوثر طعم عیشت باد شیرین چو طوبی شاخ بختت باد پر بر هزار سال بمان در مراد خویش و ببین موافقان بنعیم و مخالفان بعذاب
دوام عمر تو خواهم ز چرخ چندانی که ضبط آن نکند هیچ کس بقوت رای تا آن زمان بقای تو خواهم ز کردگار که جانب غروب زند خنجر آفتاب
همچو سرو آزاد باش از بند هر غم تا مدام هر چه فرمایی سپهرت بنده فرمانی کند هر آنکسی که نه بر منهج ارادت تست تنش عدیل عنا باد و دل ندیم ندم
تا هوای خزان بیهمن و دی زر گر باغ و بوستان باشد باغ عمر ترا بهاری باد بجان کز بیش خزان باشد چنانکه رای تو بر امر و عدل مفتون است
زهره گر در مجلس لهوت نباشد بربطی در میان اختران چون زاد فی الطنبور باد مریخ اگر بخون عدو تشنه نیست زنگار خورده خنجر و خوش گسسته باد
ور در شود بروزن بدخواهت آفتاب گرد کسوف گرد جمالش نشسته باد ور زهره جز ببزم تو خنیاگری کند جاوید دف دریده و بربط گسسته باد
ماه ار نخواهد آنکه بود نعل مرکبت از ناخن محاق ابد چهره خسته باد تا رسم تهنیت برد اندر جهان بعید هر بامداد بر تو چو عیدی خجسته باد
همیشه تا که بنور چراغ مهر برند مخدرات سموات ره فرا پرده کسی که با تو نه در پرده موافقت است ز روی کارش برگیرد اخدا پرده
قرن الله بالنجاح صباحک جعل الله کالصباح رواحک همه اوقات تو از شر بدان باد مصون بامداد تو بامداد سعادت مقرون
شبت خوش باد و روزت همچو شب خوش مبادت خاطر نازک مشوش هر آنکه از خط تو سر برون برد بادا چنانکه گیسوی جانان بسر نگون سازی
ابدا یطاوع امرک الافلاک ما دام للسبع الشداد حراک ویحیط بالاعداء سوء دوایر ما لا یکاد لدورها الامساک
بقیت بقاء الدهر یا کهف اهله وهذا دعاء للبریة شامل بدین دعا سزد ار سالکان راه خدا کنند بهر صلاح جهانیان آمین
دام البقاء له ما دام مقتدرا یمضی اوامره ان حل او عقدا یذل اعداءه عزا ویرفع من والاه فضلا ویبقی للعلی ابدا
ضمان علی الاقبال ما انت طالب وحتم علی الایام انک غالب عدوک مقهور وامرک نافذ وجدک مسعود ونجمک ثاقب
همه وقتی خدای عز و جل حافظ و ناصر و معین تو باد بقیت مدی الدنیا وصدرک کعبة یطوف الاعالی حولها والاعاظم

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)